

Syndefaldet og Urhistorien – 1 Mosebog 3:1-11:9

Formål:

Fortællingerne i dette afsnit beretter om menneskets oprør og frafald fra Gud, om fremmedgørelsen, om Guds dom og dødens indtog i verden, om uddrivelse af Paradiset, og en stadig nedadgående spiral af synd og oprør, men de fortæller også, at Guds godhed ikke er forbi, at hans forsæt står fast, og at han vil forløse sin skabning (Proteevangelet)

Opbygning:

Syndefaldsfortællingen (1 Mos 3:1-24)

Fortællingen om Kain og Abel (kapitel 4)

Slægtsfortællingen (kapitel 5)

Fortællingen om Noa, den store oversvømmelse og arken (kapitel 6 og 7)

Den ”genopstandne” jord; pagten med Noa (kapitel 8 og 9)

Synden bor stadig i mennesket og spreder sin gift (kapitel 9:18-29)

En tavle over folkeslagene på jorden (kapitel 10)

Babylon bygges, og menneskene spredes over jorden (11:1-9)

Sets slægt og optakten til Abrahams historie med Guds frelsesplan for verden (11:10-27).

Indhold:

A. Historien disse tekster fortæller:

- Syndefaldets hvordan, hvorfor, hvortil: en komplet gåde.
- I en falden verden er der død, lidelse, ulykke, sorg, tomhed, frustration, men side om side med det er Guds nåde, trofasthed og godhed (Forsyn).
- Guds suverænit, hellighed, retfærdighed står urokket. Ligeledes hans skabelsesanordninger. Universet er Guds og er underlagt morallove, Gud har givet. Synd og overtrædelser har konsekvens, vidtrækkende, langvarig konsekvens.
- Gud er dommeren, og han dømmes.
- Gud er en langmodig, tålmodig og overbærende Gud. Han viser miskundhed selv mod oprørere. Han giver mennesker en mangfoldighed af muligheder til at vise, hvad de virkelig vil.
- En dag er menneskers synd blevet for meget for Gud, og Gud udletter alt levende på jord. Dog ikke helt.
- Gud begynder forfra på en ”genopstanden” jord. Og han giver løfter for denne genopstandne jord, ja indgår ligefrem en pagt med den.
- Syndfloden har udryddet så godt som alt liv, men den har ikke udryddet synden.
- Synden fortsætter sin hærgen; gudsbilledet nedbrydes, men udletteres ikke helt. Gud har stadig sine frelsesmuligheder intakte.

- Babylon med sin antigud kultur opstår; Gud spreder menneskeheden, men begynder også sit arbejde med at samle menneskeheden under sig. Optakten til Abrahams historie.

B. Videre relevans:

- Kapitlerne er ikke ment som blot en del af 1 Mosebog, men også som optakt til Bibelens gennemgående budskab. Bibelske grundbegreber som synd, skyld, fordømmelse, dom, død, fortabelse, osv, træder tydeligt frem i dem. Men det gør barmhjertighed, nåde, tålmodighed, pagt, forsyn og frelse også.
- Vi får også mere åbenbart om Gud, om hans natur og væsen, hans måde at tænke på og ræsonnere på, at meddele sig til mennesker på.
- Fortællingerne godtgør dommens nødvendighed, men åbenbarer også, at Gud ikke har opgivet ”sine hænders værk, men har en frelsesplan rede og arbejder på denne frelsesplan.
- Fortællingerne afdækker også det store skisma (brud), der deler menneskeheden, i ”fortabelsens æt” og Guds folks æt (slægt).
- Gud er en pagtsstiftende Gud.
- "Babylon" nævnes her for første gang i Bibelen. Dermed introduceres også det tema, som igen og igen dukker op i Skriften: Modsætningen og den stadig standende kamp mellem "Guds rige" og "verden" (Babylon)

Bibelske henvisninger:

Generelt for hele afsnittet: Romerbrevet 1:18-32; 5:12-21.

Kain (1 Joh 3:12);

Abel (Matt 23:35; Heb 11:4; 12:24);

Enok (Luk 3:37; Heb 11:5; Judas 14);

Noa (Es 54:9; Ez 14:14; 20; Matt 24:37-38; Heb 11:7; 1 Pet 3:20; 2 Pet 2:5);

Babel (Åb 14:8; 16:19 og 18:10);

Folkeslagenes grænser og bosættelse (ApG 17:26-28);

Forsynet (ApG 14:17; 17:25; Jakob 1:17).